

משירי האקספרסיוניזם הגרמני

אלזה לסקר-שילר (1869-1945)

הגר וישמעאל

בְּנֵי אֲבֹתָם שִׁחֲקוּ בְּצַדִּיקִים
וְהִשְׁטוּ עַל הַמַּיִם סִירוֹת שֶׁל דָּר;
וַיִּצְחָקוּ, חָרָד, נִצְמַד אֶל אָחִיו,

שְׁנֵי בְּרֵבֵרִים שִׁחֲרוּרִים שָׂרִים
אֶל עוֹלָם-צְבֻעוֹנִין צְלִילִים אֶפְלִים,
וְהִגְרָה הַדְּחוּיָה חִישׁ חֲטָפָה אֶת הַנֶּעֱר,

דְּמַעְתָּה גְּדוּלָּה, דְּמַעוֹתָיו קְטָנוֹת,
וְלָבָם כַּמְעִין הַקָּדוֹשׁ דָּהָר
וְהַדְּבִיק בְּמַרוֹץ אֶת כָּל הַיְעָנוֹת.

אִף הַשְּׂמֶשׁ בְּעֶרְהָ כָּאֵשׁ עַל הַמְדָּבָר
וְהִגְרָה וְהַנֶּעֱר שׁוֹקְעִים בְּעֶפְרָה,
נוֹעֲצִים בְּחוֹל הַחֶם שְׁנֵי-כּוֹשֵׁי לְבָנוֹת.

בראש מחודד הוא בא...

בראש מחודד הוא בא על גגות
ושערו הצהב נגרר אחריו,
הקוסם המטפס אל חדר השמים
במשעול עקלקל של פרחי כוכב.
למטה רובצות החיות שביער,
ראשן מסרק למשעי, ומזמרות
את כורל-הירח. אבל הילדים
כורעים בערשם בכחנת צחורה.

אגם נשמת הרחב עד אין די
שוקע לאט בשפל רך.
תוכי ירק. אני מתפוגג
לאיר קבלון של זכוכית.

תוגה

אָפּה תּוֹק, פֿה אָפּל
בְּתוֹכִי, דְּמוּת
עֲשׂוּיָה עֲנִי סָתוּ,
דְּמַמַּת עָרַב זְהָבָה ;
פֿלֶג-הָרִים יָרַק מִתְּאַפְּלֶל
בְּמַחוּז צִלְלִי
אַרְנִים שְׂבוּרִים ;
כָּפָר
גוֹעַ עָנּוּ בְּתַמוּנוֹת חוֹמוֹת.

וְהִנֵּה מְזַדְקָרִים הַסּוֹסִים הַשְּׁחוּרִים
בְּעַרְפְּלֵי הָאָחוּ.
חַיִּים !
מִן הַגְּבֻעָה, שְׁשֻׁמֵשׁ גוֹעַת מִתְּגַלְגֶּלֶת עָלֶיהָ,
בוֹקֵעַ הַדָּם הַצּוֹחֵק -
חַדֵּל-קוּל
בְּצִל אֱלוֹנִים. הוּ תוֹגַת הַצָּבָא
הַשׁוֹטְמַת ; קַסְדָּה קוֹרְנָת
צְנִחָה בְּצִלְצוּל מִמַּצַּח אַרְגָּמָן.
לֵיל סָתוּ בָּא קָרִיר,
נוֹצְצַת מְכוּכָבִים
עַל פְּנֵי עֲצָמוֹת גְּבָרִים רְצוּצוֹת
הַנְּזִירָה הָאֱלֵמַת.

תושבי-ערים

צמודים כנקבים של מסגנת
עומדים החלונות, והבתים
דבוקים כל כך שהרחובות נוטים
לתפח כגויות צבות מחנק.

צמודות כחטיבה אחת דבוקה
יושבות בחשמלית פסדות שתיים
של אנשים, ומבטי עינים
מתערבבים, תשוקה בתוך תשוקה.

קירות בתינו דקיקים כעור:
אני בוכה - כל העולם עדי.
כל לחש מתעצם, הופך לרעם.

אבל שתוק בתחיתות הבור,
נבצר מגשת ונבצר מגעת,
כל איש לחוד יודע: לבדי.

נקודה

הרחובות זורמים בלהבות
במח הפבוי. וזה הוא.
אני מרגיש היטב: קצי קרב.
ורדי בשרי דוקרים בי מקאובות.

הלילה מתעפש. אור-אָרס של פָּנס
מרח אותו בְּחָרָא יִרְקָרֵק.
הדם קפא. הלב כָּבֵד כָּשֶׁק.
קרסה העיין. העולם קרס.